

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SUZANNE

jeugdtoneel in drie bedrijven

door

Eddie Couvreur

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.1088

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SUZANNE* op te voeren moet de naam van auteur *EDDIE COUVREUR* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1982 Toneelfonds J. Janssens/Eddie Couvreur
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

SUZANNE... Of de biologisch-vegetatieve opmars

Op een doordgewone zaterdagmorgen in het vroege voorjaar wordt de gezellige huiselijkheid ruw verstoord door een eigenaardig radiobericht. Een meteor, die door astronomen met de naam "Suzanne" werd bedacht, nadert met ontzaglijke snelheid de aarde...

Aanvankelijk wordt door niemand zwaar aan het radiobericht getild, maar heel wat eigenaardige verschijnselen doen vragen rijzen en de spanning stijgt. "Suzanne" wordt beetje bij beetje het enige gespreksthema. Vader Gustaaf blijft echter bepaald sceptisch en wil de naam "Suzanne" zelfs niet meer horen uitspreken...

Toch ziet ook hij in dat de dingen die gebeuren, onverklaarbaar zijn, en hij gaat aan het twijfelen. Is Suzanne er wel de oorzaak van dat het met het uur warmer en warmer wordt, ongewoon heet zelfs voor de tijd van het jaar? Wat gebeurt er met de kamerplanten die groeien dat je het ziet? En hoe komen de huisdieren aan die ongewone kracht?

Zelfs de insecten vertonen eigenaardige symptomen. Hoe meer ze bestreden worden met spuitbussen en insecticiden, hoe krachtiger ze worden. Jako, de papegaai, die het meestal vertikt om een woord te zeggen, blijkt deze morgen over een niet te stuiten woordenschat te beschikken...

Moeder Gertrude wordt de schrik op het lijf gejaagd door een spin met enorme afmetingen. Zij is de enige die rechtstreeks kennis maakt met de eigenaardige veranderingen in het dierenrijk. Vader Gustaaf blijft twijfelen en besluit, om de gemoederen te bedaren, het hele gezin te trakteren op een etentje en een fikse wandeling tot bij tante Clementine. Tante Clementine weet de familieleden echter te overtuigen en het gezin blijft overnachten.

Ondertussen nadert Suzanne met razende vaart de aarde. De hitte neemt nog toe en de eigenaardige verschijnselen krijgen uitgesproken vormen. De huisdieren krijgen bepaald menselijke kenmerken, de zonnebloemen ontgroeien hun plantkluitjes en trekken erop uit, de insecten worden vreesachtig groot. Papegaai Jako neemt de leiding over dit "biologisch bewind" en dicteert de wet. De vegetatieve en dierlijke opmars is nu niet meer te stuiten!

Als het gezin Jansen 's anderendaags thuiskomt, vindt het dan ook de huiskamer overwoekerd door planten. De hele huisraad werd op-

gevreten door de houtworm en grootvader's foto werd vervangen door een paardekop. Bij sommigen overheerst verbijstering. Willem de oudste zoon gaat echter aan het nadenken en zoekt een verklaring. Zijn twee zussen schijnen hem te begrijpen... En als nog slechts enkele minuten het gezin scheidt van de fatale botsing met Suzanne, bereidt iedereen zich voor op het ergste. De dieren kraaien victorie en zingen hun lied, de zonnebloemen dansen een vreugdedans, de spinnen lopen overal in huis.

De ontknoping valt echter tegen : hun vreugdekreten verzwakken zinderogen tot jammerklachten. Suzanne is niet op de aarde terechtgekomen maar is er enkele kilometer naast gesuisd. Het contact komt niet tot stand, het biologisch bewind schrompelt ineen...

De huisgenoten reageren verschillend op het gebeuren. Moeder Gertrude is niet te spreken over de aangerichte schade, zoon Willem zoekt naar een redelijke verklaring en vader Gustaaf trekt zijn besluiten. Hij ziet in dat de mens de natuur aan 't verknoeien is, en beseft ten volle de verwittiging die Suzanne voor het mensdom betekende. Hij staat er dan ook op dat het stukje meteor, door Willem in de tuin gevonden, bewaard wordt. Niet louter als aandenken, maar ook, en vooral als een dreigende vuist van de natuur tegen de mens.

Er werd getracht een zo ruim mogelijke bezetting uit te schrijven. De regisseur kan echter, mits kleine aanpassingen, de bezetting verminderen. Ook het tegendeel is nog mogelijk. Bepaalde "dierlijke" rollen kunnen nog ontdubbeld worden of erbij gevoegd.

BEZETTING (zoals die in het stuk voorkomt)PERSONAGES :

VADER GUSTAAF
 MOEDER GERTRUDE
 Kinderen : WILLEM
 GRIET
 AN

FIGURANTEN :

8 Zonnebloemen
 8 Spinnen
 Torren
 Kevers
 Rupsen

POSTBODE

BUURVROUW SUZANNE
 JAKO, de papegaai
 VICTOR, de haan
 KUTKUT, een kip
 KOTKOT, een kop
 SKARAMOUCH, de kater
 PIETOE, de kattin
 FLIEPO, het konijn
 SNEEUWWITJE, een witte muis
 KOOLWITJE, een witte muis
 SALOMON, de uil

- ° De papegaai in de kooi in het eerste bedrijf kan best gespeeld worden door een pop, hoewel een levend dier ook goed te gebruiken is.

OPBOUW VAN HET STUK

Eerste bedrijf : Suzanne komt er aan...
 Tafereel 1 : Een rustige zaterdagmorgen
Tweede bedrijf : Het biologisch bewind
 Tafereel 2 : De dans der zonnebloemen
 Tafereel 3 : De dierenrepubliek
Derde bedrijf : Suzanne, de zuivere
 Tafereel 4 : Kevers, spinnen, torren...
 Tafereel 5 : De verbijstering
 Tafereel 6 : Het einde van het biologisch bewind
 Tafereel 7 : Een dreigende vuist

EERSTE BEDRIJF : SUZANNE KOMT ER AAN...

(Decoropbouw : Eén decor volstaat voor de duur van het hele stuk : een huiskamer met een groot raam waarvoor gordijntjes hangen, en dat uitgeeft op de tuin. Minimum drie deuren komen uit in de kamer : keukendeur, de voordeur en de toegang tot de slaapkamers (= naar de trap). Als meubilair is nodig en voldoende : een tafel met vijf stoelen en een fauteuil. Aan de muur hangt duidelijk zichtbaar een ouderwetse foto van "grootvader". Overal rond staan bloemen en planten in bakken en potjes. Verder staan duidelijk zichtbaar voor het publiek opgesteld : een radiotoestel, een uurwerk, (eventueel een koekoeksklok) een kalender met scheurblaadjes, een telefoontoestel en een papegaaienkooi waarover een zwart doek getrokken is. Aan de muur hangt een thermometer.)

TAFEREEL 1 : Een rustige zaterdagmorgen.

(Kenwijsje - het doek schuift open - zéér weinig licht (morgen) - allerhande morgengeluiden : kraaiende haan, kwetterende vogels, het doorspoelen van een toilet, gestommel als van op een trap... Dan draait de deur naar de slaapvertrekken langzaam open en vader Gustaaf verschijnt in pijama. Hij zoekt tastend naar de lichtschakelaar en maakt licht. Hij rekt en strekt zich, geeuwt luid en strompelt slaapdrongen verder naar de scheurkalender en rukt er een blaadje af.)

VADER : 8 maart en zaterdag... Mooi zo ! Dus hoef ik vandaag niet naar het kantoor. Een rustig weekeind in het vooruitzicht. Zalig nietsdoen... heerlijk ! (hij geeuwt nog eens luid, sloft wat verder tot bij het raam, trekt een gordijntje weg, wrijft zijn ogen nog eens uit en tuurt naar buiten...) 't Wordt een mooie dag. Ik wed dat we straks het zonnetje te zien krijgen. Mooi zo...

(hij rekt zich nog eens extra en sloft dan verder naar de radio) Nu nog wat rustige muziek op een prille voorjaarsmorgen en ik ben de koning te rijk... (hij drukt de knop van de radiotoestel in en wordt onmiddellijk daarop overdonderd door helse beatmuziek. Hij schrikt, valt eerst bijna omver, deinst achteruit, maar komt onmiddellijk terug en legt het toestel met een zelfzekere duw het zwijgen op) Oef ! Nu ben ik ineens helemààl wakker. Was me dat schrikken ! Je verwacht de lieve stem van Lutgard Simoens en je krijgt pardoes John Travolta in je gezicht. (hij kijkt indringend

naar het toestel en wijst naar de afstemnaald, ondertussen vervolgt hij) Je moet nooit vragen wie er gisterenavond het laatst naar de radio geluisterd heeft. FM..., dacht ik al ! Weer zo'n piratenzender die vanuit een zolderkamertje klandestien lawaai spuit. Vrije radio... heet dat. Vrij lawaai zou de waarheid beter benaderen ! (draait wat aan de knoppen en schakelt terug in) Ziezo... het euvel is verholpen ! (wrijft zich in de handen) BRT : Cultuur met grote K ! (terwijl lichte muziek speelt, laat hij zich in zijn fauteuil zakken en luistert "zalig" met de handen achter het hoofd. Het programma loopt echter vlug ten einde en een stem kondigt morgengymnastiek aan)

RADIO : (bandmontage) Nu volgt ons dagelijks ochtendmagazine "Fit met fut" verzorgd door Prof. Doctor D. DEgrijze. Aan de piano, de heer Remi Bemol... (pianogetokkel)

VADER : De conditie erin houden... geen slecht idee. (kijkt rond) Niemand die het ziet ... een buitenkansje ! (komt moeizaam recht uit zijn fauteuil en houdt zich klaar en schuift de stoelen opzij) Ziezo... daar gaan we...

RADIO : Wij beginnen de dag met enkele ademhalingsoefeningen. U plaatst de handen op het hoofd, benen in lichte spreidstand. Op de tonen van de piano brengen wij de linkerelleboog tot bij de rechterschouder en dit in drie tijden. Opgepast luisteraars, daar gaan we... nù ! Eén, twee, drie, één, twee, drie, één twee, drie... Goed zo, luisteraars. Dezelfde oefening nu, maar omgekeerd. We brengen de rechterelleboog tot bij de linkerschouder. Opgepast... nu ! (Terwijl de piano nog wat verder speelt, komt vader moeilijk recht en voelt de pijn in zijn rugstreek)

VADER : Die van het Flageyplein zijn echte slavendrijvers... dit is het juiste woord... slavendrijvers ! "Fit met fut" bezorgt me voor de rest van de dag rugkrampen ! (gaat opnieuw naar de radio en geeft een flinke draai aan de knop : opnieuw luide beatmuziek. Schrikt opnieuw en... de deur naar de slaapkamer zwaait open en moeder komt op)

MOEDER : Awel ! Wat is hier gaande ?! (Vader maakt teken dat hij er niets van verstaat, gaat naar de radio en legt hem het zwijgen op) Ik zie : hoe ouder, hoe zotter ! Het huis overhoop en lawaai als in een dancing. Je moest je schamen... op jouw leeftijd ! Straks kloppen de burens op de muur !

(Vader trekt zijn schouders op en vooraleer hij heeft kunnen reageren, vliegt de kamerdeur weer open en de drie kinderen komen één na één de huiskamer binnen, springend en gekke geluiden makend en met gebaren alsof zij een instrument bespeelden in een orkestje)

WILLEM : Oh, wat jammer, paps, net zo'n mooie single...

GRIET : 't Klónk als muziek in mijn oren...

AN : Mijn lievelingsplaatje... (citeert de naam ervan) Paps, die wordt nog modern in zijn ouwe dag !

VADER : Modern... modern... ouwe dag... zolang ik hier luistergeld betaal... euh... ik bedoel... zolang ik hier de baas ben... draai ik de knop waar ik wil en daarmee basta !

AN : Ja, pasta ! Dat is het ! Chocopasta ! Moeder, ik wil chocopasta bij mijn boterhammetjes.

MOEDER : Dat kan. (kijkt vluchtig naar de klok) Bijna acht uur en de familie Jansen is compleet. Kom op, kinderen, samen de tafel dekken, dan kunnen we gezellig samen ontbijten. Willem zorgt voor de koffie, Griet haalt de boterhammetjes en An brengt de kopjes. Ondertussen... ruim ik... de turnzaal op !

VADER : Turnzaal... ouwe dag... (murmelt wat en gaat naar zijn fauteuil de krant lezen)

WILLEM + GRIET + AN : (gaan voor moeder in de houding staan en slaan aan) Tot uw orders, kommandant ! (Dan verdwijnen ze op stap naar de keuken; moeder glimlacht en bekijkt het schouwspel met de handen in de heupen, daarna zet ze de stoelen op hun plaats, neemt het tafelkleed af en legt een laken. Als ze daarmee klaar is, gaat ook zij eens naar buiten kijken en bekijkt aandachtig haar planten)

MOEDER : Zeg, Gustaaf, 't wordt lente ! Heb je al eens buiten gekeken ? De blaadjes springen al uit de knoppen. De kerselaar ziet al helemaal groen...

VADER : (kijkt niet op van zijn dagblad) Ja, schat... helemaal groen... zoals ik...

MOEDER : De mussen vliegen zelfs al met strootjes in hun bek en... mijn kamerplanten groeien dat je het ziet.

VADER : Ja, schat, stro is goed voor kamerplanten....

MOEDER : Neem nu bijvoorbeeld deze cactus, een cephalocerus senilis, een scheutje dat ik pas vorige week heb verplant... is zeker al drie centimeter gegroeid. En mijn zonnebloemplantjes... hebben

zeker al drie blaadjes gekregen...

VADER : Juist, schat, drie blaren... aan je cactus...

MOEDER : Maar, ik verzorg ze dan ook uitstekend, mijn plantjes. Om de veertien dagen roze korrels, regelmatig vers regenwater en om de week spuit ik tegen luis en andere vretende en zuigende insecten. (gestommel) Ha... ik geloof dat de kinderen klaar zijn... (De keukendeur vliegt open en op een rijtje stappen de kinderen de huiskamer binnen, nog altijd in pijama en elk van hen op het hoofd een hoofddeksel van kok. Ze brengen alles aan op een dienblad)

WILLEM : Kom aan, jongens, hier is de hoorn des overvloeds. In de pas a.u.b., één, twee, één, twee, links, rechts,...

MOEDER : Zie je dat, paps, wij doen zelfs de koning de baard af : een heel leger dienaren voor het ontbijt.

VADER : (kijkt nog altijd niet op) Juist, schat, de baard van de koning is af...

MOEDER : Flink zo, kinderen... en de vaat die is voor paps... straks...

VADER : Ja, schat, de vaat die is voor... je zei ? (kijkt naar de klok en gooit zijn dagblad opzij) Het morgennieuws is er zo. Ik ben benieuwd wie er deze maand eerste minister wordt. (gaat opnieuw naar de radio, voelt nog wat aan zijn rug, draait wat aan de knoppen en zet hem aan. Dan gaat hij bij de anderen aan tafel. Terwijl iedereen smeert en smult, rolt uit de radio het kenwijsje van het journaal)

RADIO : (bandmontage) Acht uur. Het ochtendnieuws wordt u gepresenteerd vanuit studio zeven. Eerst het weerbericht. De weersverwachtingen voor vandaag en morgen. Na het optrekken van de ochtendnevel en mist, verwacht het KMI mooi tot zeer mooi weer. De temperatuur stijgt uitzonderlijk hoog voor de tijd van het jaar. Een uitgestrekt hogedrukgebied strekt zich uit van Spanje tot de Britse Eilanden? Morgen wordt nog een gevoeliger stijging van de temperatuur verwacht. En nu het nieuws. Morgen worden alle petroleumproducten weer duurder. De prijsstijging is te wijten aan het verhogen van de dollarkoers. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken overweegt maatregelen om de petroleumrekening terug te schroeven. Uit welingelichte bron werd vernomen dat er gedacht wordt aan een extra week vakantie gedurende de vorstperiode.

WILLEM : Moeten ze mee afkomen als de winter voorbij is...

VADER : Eten en zwijgen... straks commentaar !

RADIO : Het Ministerie van Landbouw deelt in een communiqué mee dat recente proefnemingen door een petrochemische firma verrassende resultaten hebben opgeleverd. De ontwikkeling van een nieuwe meststof zou een verbetering van de oogstresultaten met 50 tot 60 % mogelijk maken. Nog deze maand wordt de nieuwe meststof door een gespecialiseerde firma in produktie genomen...

MOEDER : Formidabel... da's nu eens nieuws... Mijn kamerplanten zullen nog sterker groeien. Ik schrijf vandaag nog een brief naar de minister !

VADER : (spottend) Ja, vraag hem of hij zo vriendelijk wil zijn 200 gram van dat goedje op te sturen...

WILLEM : Willen jullie nu ook nog een paar minuten zwijgen, ik wil graag het sportnieuws horen.

RADIO : Nu het sportnieuws. Het Guinness Book of Records wordt een dezer dagen aangevuld met een Belgische naam. De Brusselaar Paul Boucher is erin geslaagd het wereldrecord "worsten-eten" te verbeteren met maar liefst 5 centimeter. De man werd na zijn overwinning opgenomen in een Brussels ziekenhuis...

GRIET : Moeten we daarvoor zwijgen omdat... Paul Boucher een indigestie heeft opgelopen...

RADIO : Als toemaatje, nog even dit pas binnengelopen bericht. Astronomen van het KMI hebben een geheimzinnig, tot nu toe onbekend hemellichaam aan het firmament opgemerkt. Ze gaven het de naam "Suzanne". Het verschijnsel werd door de astronomen "vreemd" en "eigenaardig" genoemd. De ongerustheid van het KMI is des te groter omdat "Suzanne"... (storingen)

AN : (gaat naar de radio, klopt erop, maar tevergeefs) Storingen ! Net nu eindelijk iets interessants zou verteld worden !

GRIET : Ze hadden het over een nieuw hemellichaam dat ze de naam "Suzanne" gaven. Daar snap ik niets van.

VADER : Het is zo een gewoonte. Cyclonen of orkanen worden ook dikwijls met een meisjesnaam bedacht.

WILLEM : (grinnikt) Precies... alle rampen dragen een vrouwen naam.

GRIET + AN : (protesteren luid en scanderen) Wij willen Willem weg, wil Willem wijzer wezen, wij willen Willem weer, want Willem...

VADER : Genoeg lawaai voor vandaag ! Ik had nog zo gedacht dat een

rustig weekeind in het verschietslag...

MOEDER : En doe die radio maar uit. Daar zit toch niets anders in dan piepen en kraken. 't Is zo al welletjes geweest !

WILLEM : O.K., mams... (zucht en gaat het toestel uitschakelen)

MOEDER : En nu fatsoenlijke kleren aan. Straks wordt het middag en dan zitten jullie nog altijd onder de vodden. Ondertussen kan paps afruimen.

WILLEM : Tot uw orders, commandant ! Opgepast... geef acht ! Eén, twee, één twee, links, rechts... (hij brengt opnieuw de militaire groet aan vader nu, en het drietal verdwijnt op stap naar de slaapkamers)

(Vader brengt een slordige wedergroet en begint af te ruimen)

MOEDER : Ondertussen ga ik een steekje breien. Dat ontspant. (neemt haar breiwerk uit een kastje en doet enkele steken) Mens, wat een rust. Je kan de stilte snijden. En toch heb ik de indruk dat we iets vergeten zijn.

VADER : Wat is er aan de hand ? Heb je een steek laten vallen ?

MOEDER : Als jij maar geen kopjes laat vallen, plaaggeest. Maar natuurlijk zijn we iets vergeten. Jako, dat is het. Onze papegaai zit nog altijd in het duister. Arm beest ! Als mams hier niet was, dan bleef dat doek de hele dag over zijn kooi. (moeder gooit breiwerk aan de kant en haalt het zwarte doek van de papegaaienkooi af) Goeiemorgen, Jako ! Niemand denkt aan jou. Gelukkig is mams hier nog, nietwaar, Jako ? Zeg je dan niets tegen het vrouwtje ? Toe, Jako, kopke grabben, Jako, Jakooo, kopke krabben...

VADER : Boter aan de galg ! Een sprekende papegaai heet dat, maar dat beest vertikt het zijn bek open te trekken. Doofstom, dat is ie.

MOEDER : Straks spreekt hij wel, nietwaar, Jako ? Goeiemorgen, Jako, goeiemorgen...

JAKO : (kan wellicht best gespeeld worden door een pop, zoniet is een levende papegaai best te gebruiken) Dag schat, goeiemorgen, schat...

MOEDER : Ik heet niet "schat"... Gertrude is mijn naam, G E R T R U D E ! Je moet paps niet altijd naäpen : ja schat, nee schat...

JAKO : Ja, schat, nee, schat... G E R T R U D E !

(Vader lacht)

MOEDER : Ondankbaar beest. Hou nu je bek of ik trek het doek terug

over je kooi !

(Ring... belgerinkel) Gustaaf, Gustaaf... er wordt gebeld. Ga jij maar openmaken. Zo kan ik onder de mensen niet komen. (wijst naar haar slaapkleed, dan verdwijnt moeder in de keuken)

VADER : Ja, sch... euh... ik ga al... (gaat naar de voordeur en laat de postbode binnen) Ho, daar is de postbode al. Kom binnen, d'er is nog wat koffie in de kan. Zin in een kopje ?

JAKO : Dag, schat...

POSTBODE : Ha... graag... met die plotse warmtegolf raakt een mens wel uitgedroogd. (trekt een stoel weg en gaat zitten)

VADER : (schenkt koffie in. De postbode blijft roeren met een lepelkje en vader verstaat wat er ontbreekt) Zin in een borreltje ?

POSTBODE : Dat is een idee... dat wijs ik niet af.

VADER : (neemt de fles uit de kast en schenkt in) Vader zaliger was ook postbode en lustte ook wel een glaasje. 95 jaar is hij geworden ! (wijst naar de foto van grootvader)

POSTBODE : Vroeger was postbode een mooi beroep. Je klopte aan, gaf je brieven af, praatte wat over het weer, dronk een glaasje en weg was je. Nu is dat helemaal anders geworden. De mensen klampen je aan en verlangen van je dat je in alles een diep inzicht hebt. Over de meest diverse onderwerpen stellen ze je de meest diepzinnige vragen.

VADER : Ja, postbode, da's zoiets als een maatschappelijk werker.

POSTBODE : Zo kun je het noemen. De mensen verwachten van je dat je spontaan het weer kunt voorspellen, op de hoogte bent van de politiek, de economische crisis kunt oplossen en daarbij nog goed nieuws brengt ook...

VADER : Maar er zijn toch goede kanten aan je beroep.

POSTBODE : Een paar wel... ja... als je op het einde van de maand de pensioentjes binnenbrengt dan staan ze je op te wachten in het deurgat.

VADER : Zie je wel...

POSTBODE : Erger is het als je in het voorjaar de aanslagbiljetten moet bestellen. Dan bekijkt men je alsof je ze zelf hebt ingevuld.

VADER : Zo erg zal het wel niet zijn.

POSTBODE : Reken maar ! Trouwens... als ik mij niet vergis...

(zoekt in zijn brieven) Hier zie... de jouwe is er ook bij vandaag !

VADER : Moet je daarmee afkomen op een zaterdag ?

POSTBODE : (spottend) Zo erg zal het wel niet zijn... Trouwens dat is maar klein bier in vergelijking met wat ons nu boven het hoofd hangt. Bekijk de krant maar eens !

VADER : Is de regering misschien gevallen ?

POSTBODE : Nee, lees zelf maar... op de frontpagina : Suzanne :
14/12/10

JAKO : Suzanne... Suzanne...

VADER : Hou je bek... ongeluksvogel!

JAKO : Ja, schat ...

VADER : Ongelooflijk... Suzanne... morgenmiddag... luister ! Astronomen van het KMI zijn zeer verontrust over het feit dat een meteoriet met zeer hoge snelheid de aarde nadert. Het gaat om een ster van grote omvang, die haar weg door het heelal baant en koers zet naar de aarde. Indien geen koersverandering optreedt, lijkt een botsing met de aarde onvermijdelijk. Volgens experts in de materie zou het contact met de aarde plaatsgrijpen morgen zondag om 14u. 12 min. en 10 sek. De gevolgen van een eventuele botsing van Suzanne met de aarde zijn vooralsnog niet te overzien. Ondertussen zijn reeds heel wat radioverbindingen gestoord. Onbekende stralingen werden hier en daar reeds geregistreerd.

POSTBODE : (slurpt nog eens aan zijn koffie) Da's andere koffie, hé !

VADER : Een meteor zou op ons afkomen met een enorme snelheid... Kan niet ! Ik vind het een flauwe grap... precies... dat is het : een flauwe grap !

POSTBODE : Maar het staat toch in de krant ! Geschreven... zwart op wit !

VADER : Een reden te meer om het met een korreltje zout te nemen. Het zou niet de eerste keer zijn dat de krant in de komkommertijd iets verzint om zijn abonnees tevreden te stellen. Pure onzin !

POSTBODE : Ik ben daar niet zo zeker van, meneer Jansen... Je kon er wel eens helemaal naast zitten. Ik heb in elk geval mijn voorzorgen genomen. Thuis heb ik de kelder ontruimd en wat levensmiddelen opgeslagen. 't Schijnt dat deze plaats in huis de beste bescherming biedt.

VADER : Maar als deze staartster werkelijk zo'n grote omvang heeft als men wil laten vermoeden, dan spat de aarde gewoon uit elkaar !

Daar zal je kelder niets aan veranderen.

POSTBODE : Vanavond ga ik in elk geval recht naar huis en probeer mijn kelder nog wat te verstevigen met stutten.

VADER : Pak er nog eentje, postbode, dat houdt er de moraal in !
(vult nog een glaasje)

POSTBODE : (drinkt het glaasje in één teug uit, staat recht) Nu ga ik maar, ik heb nog een pak post te verdelen vandaag... Misschien heb je toch wel gelijk.

VADER : Tot maandag, postbode, we spreken er maandag nog eens over.

POSTBODE : Misschien, nog een goeie dag... (gaat waggelend af)

JAKO : Dag, schat...

VADER : Zwijgen jij, ongemanierde vlegel ! Dat mormel maakt iedereen belachelijk... stuk gekleurde krombek uit de tropen...

JAKO : Jako, kopke krabben ? (gestommel op de trap, de deur vliegt open en de kinderen komen binnen)

VADER : Zo, daar zijn jullie. Ik dacht al dat jullie weer in slaap gevallen waren !

WILLEM : Bijlange niet, paps, wij hebben Suzanne ontdekt... Suzanne van de radio.

GRIET : Met de sterrekijker van An !

AN : Zelfs bij klaarlichte dag is ze te zien in het zuidoosten. Kijk zelf maar eens !

(Ze zet de sterrekijker die ze van boven meebracht, open op een driepikkel, kijkt, richt de lens en stelt ze af, kijkt nog eens heel aandachtig, schrikt en deinst achteruit) Su-zan-ne... Ze heeft acht po-poten en een sno-snor !

WILLEM : Wat een verbeelding ! Een ster met een staart... daarvan heb ik al gehoord, maar met acht poten en een snor...

GRIET : Maar Suzanne is er... heb ik met mijn eigen ogen gezien... boven door het raam van de slaapkamer...

WILLEM : Laat mij Suzanne ook eens bekijken... (kijkt door de sterrekijker) Allemachtig... niet te geloven... wat een gedrocht !

VADER : Hou op met die geheimdoenerij... jullie zijn allemaal gek geworden ! Zelfs de postbode was onder invloed. Nou, dat zijn we van hem meer gewoon. Laat mij dat "monster" eens bekijken. (kijkt door de lens, grinnikt en komt weer recht) Zo, zo, een monster, ik dacht al... (hij gaat achteraan, vlak bij het raam en haalt een spin van voor de lens weg) (trionfantelijk) Ziezo, het mysterie is opgelost !